

Vlaamse
Journalisten
Vereniging

België - Belgique
P.B. - B.P.
2099 Antwerpen
X
BC 17496
P 509477

DE NIEUWE TYDINGHE

Jaargang 2013 - Nummer 4 - Oktober, November, December 2013

Wat brengt de Sint dit jaar?

Driemaandelijks tijdschrift van de Vlaamse Journalistenvereniging (vzw VJV)
Afgiftekantoor 2099, Antwerpen X
Verantwoordelijke Uitgever: Walter Van den Branden, VJV,
AED Studio's - Fabriekstraat 38 - B-2547 Lint

colofon

DE NIEUWE TYDINGHE

Verantwoordelijke uitgever:

Walter Van den Branden

Vormgeving:

Patrick Proost/Publicom

Eindredactie:

Hilde Van Gool

Cartoons, foto's, artikels: zie bronvermeldingen.

Elke inzender draagt de volle verantwoordelijkheid voor zijn/haar bijdrage.

*

Gehele of gedeeltelijke overname van stukken hieruit kan enkel mits voorafgaande en schriftelijke goedkeuring en met volledige bronvermelding.

*

Niet ondergetekende artikels vallen onder de verantwoordelijkheid van de verantwoordelijke uitgever.

Wettelijk Depot: BD 54.662

Post Erkenningsnummer: P 509477

Jaargang 2013 NR. 4

Driemaandelijks Uitgave

Redactie:

Bestuursraad VJV

AED Studio's

Fabriekstraat 38 - B-2547 Lint

Website:

www.vjv.info

Mailadres:

info@vjv.info

Telefoon:

0485 56 31 36

Ook niet-VJV leden kunnen zich abonneren op De Nieuwe Tydinghe. Een abonnement kost 14,50 euro(*) voor een volledige jaargang van vier nummers (januari-april-juli-oktober). Abonneren kan via overschrijving op rekening: IBAN BE30 4758 2050 3111. - BIC KREDBEBB. Met vermelding "Jaarabonnement DNT". Zonder opzegging voor de verschijning van het oktobernummer worden abonnementen automatisch met een jaar verlengd.

(*) verzending naar een adres in België

voorwoord

Beste Leden,

In de aanloop naar de jaarlijkse statutaire ledenvergadering is het laatste kwartaal van het kalenderjaar voor de Vlaamse Journalisten Vereniging traditioneel een goed gevulde periode. Niet alleen omwille van de toegenomen administratieve drukte, maar tevens betekent het de voorbereidingsperiode van een reeks beleidmatige pistes die de toekomst en de goede werking van onze vereniging verder dienen te bepalen.

Midden in deze drukte werden wij ook nog eens geconfronteerd met de onzekerheid over de continuïteit voor de huisvesting van het VJV-secretariaat. Zoals aangekondigd in de vorige editie van DNT kwam door het faillissement van de Alfacam Group een en ander op de helling te staan. Gelukkig mocht onze vereniging in de overgangperiode rekenen op de goodwill van de curator en, zoals u verder in dit nummer kunt lezen, op het begrip van de nieuwe eigenaar van de gebouwen in Lint, de heer Glenn Roggeman, CEO van de firma AED Rent. Het secretariaat van de VJV blijft dus gevestigd op hetzelfde adres als voorheen.

Met een gerust gevoel en een positieve instelling kunnen wij nu reeds vooruitblikken op de jaarvergadering die op zaterdag 7 december zal gehouden worden in Hasselt. Qua stijl en qua inhoud wordt het ongetwijfeld een niet te missen bijeenkomst. Vooreerst kunnen we met genoeg de komst van Vlaams Mediaminister Ingrid Lieten aankondigen. Zij zal haar beleidsvisie komen toelichten waarbij, in een sterk veranderd medialandschap, natuurlijk ook de kwetsbare positie van de freelance-journalist zal aan bod komen. Na het traditionele programma van de jaarvergadering volgt dan een officiële ontvangst op het Stadhuis van Hasselt, waarna het jaarlijks ledendiner de waardige afsluiter vormt van het voorbije werkingsjaar.

Voor wie de slogan 'de Limburgers heten u welkom' persoonlijk wil ervaren, wordt in Hasselt voorzien in een aantrekkelijk randprogramma en een zeer gunstige verblijfsformule.

Redenen genoeg dus om op zaterdag 7 december zeker op post te zijn!

Uw voorzitter,

Walter Van den Branden

Cover: Foto © Ingrid Beenders

inhoud

Voorwoord, redactie2

VJV-info

- De VJV verhuist ... niet3
- Jaarvergadering 7 december4
- Denktank: De jacht is (altijd) open!6
- Nieuwe leden6

Jong talent

- Intro7
- AP. Knap?7
- Onopgeloste verdwijning8
- Wasbar zonder geld10
- Parijse school 42 is uniek11

Van onze leden

- De waakhond verder aan banden gelegd ... 12
- Passie Functie Schoonheid 13
- "Politici moeten soms etters zijn" 15
- Transit Antwerpen 16

De VJV verhuist... niet

Na het faillissement van de Alfacam Group was het afwachten hoe het verder zou lopen met de exploitatie van de gebouwen in Lint, waar sinds 2011 eveneens het secretariaat van de Vlaamse Journalisten Vereniging gevestigd was. Gelukkig was de curator ons goedgezind en mochten we, in afwachting van een nieuwe eigenaar, ons verblijf onder dezelfde voorwaarden als voorheen verder zetten. Na maanden van onzekerheid kwam dan eind september het nieuws dat de gebouwen in Lint werden overgenomen door de firma AED uit Willebroek, internationaal actief in de professionele wereld van licht en geluid. Meteen kon met de heer Glenn Roggeman, CEO van AED, een passende overeenkomst worden afgesloten zodat de continuïteit van het VJV-secretariaat in Lint gevrijwaard werd.

Brug tussen verleden en toekomst

Uiteraard is het een gelukkige zaak dat niet alleen de continuïteit van het VJV-secretariaat maar vooral de toekomst van dit unieke mediacomplex verzekerd is. Uit de talrijke kandidaten – ook buitenlandse – die interesse betoonden, was het uiteindelijk een Vlaamse ondernemer die, nadat hij zevenentwintig jaar geleden kleinschalig pionierde met de verhuur van licht- en geluidsapparatuur, zijn inmiddels internationaal uitgedoemde en toonaan-

gevende activiteiten wist uit te breiden met de overname van het voormalig Eurocam Media Center in Lint. Als onderdeel van zijn internationale bedrijfsstructuur werd het complex in Lint meteen omgedoopt tot de 'AED Studio's'.

Ambitieuze plannen

Op onze vraag om zijn toekomstplannen nader toe te lichten kregen we van Glenn Roggeman volgend antwoord: "Alfacam was een erg gerenommeerd Belgisch bedrijf binnen de AV-industrie. Ik ben dan ook trots te kunnen stellen dat het met de overname door AED group - de enige AV-industrie bankier - in Belgische handen blijft. We geven de hele site een nieuwe impuls door 3 studio's uit te rusten met een vaste AV-installatie (licht, geluid

en video) en door een hi-tech 360° super HD projectie zullen we in een van de studio's een virtuele wereld creëren voor de bezoeker."

Met de duidelijke boodschap – "AED group, dat intussen meer dan heeft bewezen dat het effectieve oplossingen aan de AV-industrie aanreikt, beidt met deze nieuwe entiteit een doeltreffend concept aan diezelfde sector. Een unieke locatie voor uw creatie. Let's build the future together for events!" – gaan de AED Studio's ongetwijfeld een succesvolle toekomst tegemoet.

Win-win

In ruil voor het behoud van de veilige thuishaven voor het secretariaat van de Vlaamse Journalisten Vereniging werd overeengekomen dat de Vlaamse Journalisten Vereniging in de toekomst via de beschikbare communicatiekanalen (VJV-website – VJV-nieuwsbrief – driemaandelijks ledenblad De Nieuwe Tydinghe) als bevoorrechte getuige en van op de eerste rij haar leden op regelmatige tijdstippen zal berichten over de totstandkoming van deze ambitieuze plannen zodat zij dit nieuws ook via hun mediakanalen kunnen verspreiden.

Wie inmiddels reeds bijkomende media-informatie wenst kan hiervoor contact opnemen met Alex Goemans, PR- en communicatieverantwoordelijke van de AED Group, via alex.goemans@aedgroup.eu of telefonisch op 03.860.76.66.

Glenn Roggeman, CEO AED.

Walter Van den Branden

Jaarvergadering zaterdag 7 december

Zoals vorige jaren heeft het bestuur van de Vlaamse Journalisten Vereniging ook dit jaar weer een bijzondere inspanning gedaan om de jaarlijkse statutaire ledenvergadering te verheffen tot een bijzondere gebeurtenis. In navolging van de vroeger gemaakte afspraken wordt ook dit jaar de ronde van Vlaanderen voortgezet. Anno 2013 is Hasselt, de HOOFDSTAD VAN DE SMAAK, aan de beurt.

Programma en agenda

- 09.30 u: ontvangst met koffie en versnaperingen in het Holiday Inn Hotel Hasselt – ook de partners zijn hier van harte welkom – vanaf 10u kunnen zij deelnemen aan een interessant partnerprogramma
- 10.00 u: Jaarvergadering (enkel voor de leden)
 - verwelcoming door de voorzitter
 - openingstoespraak door Mevrouw Ingrid Lieten, Vlaams Minister voor Media 'Toekomstvisie bij het mediabeleid van de Vlaamse Overheid'

- financieel verslag van de penningmeester – commentaar van de commissarissen – goedkeuring van de jaarrekening 2012 – goedkeuring van de begroting 2014
- aanstelling van de commissaris(sen) voor controle van de jaarrekening 2013
- verslag werking van het voorbije jaar door de Erkenningscommissie
- verslag werking van het voorbije jaar van de Raad van Bestuur

- voordracht en goedkeuring ereleden
- uitbreiding feestcomité '50 jaar VJV'
- varia en rondvraag
- viering leden met 25 jaar dienst
- voorstelling Holiday Inn Partnership
- 12.30 u: officiële ontvangst met receptie in het Stadhuis van Hasselt (ook hier zijn de aanwezige partners van harte welkom)
- 13.30 u: Feestelijk buffet voor leden en de aanwezige partners in het Holiday Inn Hotel - Hasselt

Randprogramma

Dankzij de inzet van VJV-lid Jacques Collen, die eveneens de organisatie van het partnerprogramma voor zijn rekening nam, kunnen de leden na afloop van het ledendiner nog verder genieten van de gastvrijheid van Hasselt.

Jacques, die betrokken is en was bij talrijke Hasseltse initiatieven, licht hierna een tipje van de sluier. Maar uiteraard is dit slechts een kleine greep uit het zeer gevarieerd toeristisch en cultureel aanbod dat de Stad Hasselt te bieden heeft. Wie er alles wil over te weten komen, kan dus maar best van de gelegenheid gebruik maken om er een ontspannen en leerrijk weekendje Hasselt van te maken.

vervolg op pagina 5

Holiday Inn Hasselt
 Kattegatstraat 1 - 3500 Hasselt
 Tel.: 011 24 22 00
 Fax: 011 22 39 35
 info@hihasselt.com
 www.hihasselt.com

- 107 ruime en stijlvol ingerichte kamers, uitgerust met alle moderne voorzieningen
- 5 vergaderzalen met daglicht – vergadercapaciteit tot 250 deelnemers
- Indoor zwembad, sauna en fitness
- Gratis internet met hoog debiet in gans het hotel
- Restaurant – bar – directe toegang tot parking onder het hotel
- Op 100 meter van Holiday Inn Express Hasselt

Modemuseum Hasselt

Als bezoeker krijg je tijdens bepaalde tentoonstellingen de kerncollectie te zien via wisselende opstellingen, uitgewerkt rond een thema, aangevuld met bruiklenen. Daarnaast brengt het museum tentoonstellingen waarbij een designer, een bepaald materiaal of een bepaalde techniek waarin kledingstukken of sieraden worden vervaardigd centraal staan. Ook kruisbestuivingen tussen mode en andere kunstvormen komen aan bod.

Het museum is dagelijks geopend van 10 tot 17 uur, behalve op maandag.

Modemuseum Hasselt
Gasthuisstraat 11
3500 Hasselt
T +32 11 23 96 21
www.modemuseumhasselt.be

ASG

Verhalen zijn erg belangrijk om streekgebonden producten en bereidingen "gezicht en inhoud" te geven. Daarom startte de ASG (Academie voor Streekgebonden Gastronomie/Advies- & Studiecentrum inzake Gastronomiemarketing) al van bij de oprichting te Antwerpen in 1981 met het verzamelen van betreffende informatie.

Dit groeide uit tot de 'Bibliotheek van de Smaak', het lijvige ASG-Stu-

die- en Documentatiecentrum dat zich sedert 2008 te Hasselt bevindt en zich terug kon ontplooiën in het vernieuwde stadsarchief van "De Hoofdstad van de Smaak".

Bestuursleden en verschillende werkgroepen zetten zich vrijwillig in om de waarden van 'gastronomie uit de streek' te verdedigen. Ze kunnen gebruik maken van de grootste Euregionale verzameling boeken en tijdschriften, gaande van heel oude publicaties zoals 'Le journal de la cuisine' uit 1889 of een handgeschreven kookboek uit 1825 tot tal van huishoudelijke kookschriften.

Tegelijk staat de ASG open voor grensverleggende kookcomposities en nieuwe smaakassociaties. Koks doen er inspiratie op om hun menukaart op te frissen, maar ook iedereen die interesse heeft, niet alleen voor het culinair erfgoed, maar ook voor moderne voedingsmarketing, streektoerisme ... lekker eten en goede verhalen is er welkom.

Voor verdere info: www.asg.be

Als oudste en gerenommeerde kenniscentrum voor voeding en gastronomie in de Benelux en de buurlanden, is de ASG uniek en inspireerde ze tal van andere initiatieven in binnen- en buitenland.

Aantrekkelijk verblijfsarrangement

In samenspraak met HOLIDAY INN HASSELT werd voor de leden van de Vlaamse Journalisten Vereniging een zeer aantrekkelijk verblijfsarrangement geregeld. Wie dit wenst kan reeds vanaf vrijdag 6 december (al dan niet in gezelschap van De Sint en zijn Zwarte (?) Pieten) afzakken naar Hasselt... en er desgewenst zelfs verblijven tot zondag 8 december.

De prijs per nacht bedraagt voor 2 personen, inclusief uitgebreid Amerikaans ontbijtbuffet, slechts 75,- euro.

Tevens kunnen onze leden hierbij gratis gebruik maken van het verwarmd zwembad, de sauna, de fitnessruimte en hebben zij in het ganse hotel ongelimiteerde toegang tot internet met hoog debiet.

Let wel! Reserveren voor dit voordeelarrangement kan enkel via het VJV-inschrijvingsformulier bij de uitnodiging voor de jaarvergadering dat de leden via de post ontvingen.

Denktank: De jacht is (altijd) open...

Bij het werkwoord 'jagen' denken wij meestal automatisch en uitsluitend aan het begrip 'vangen van dieren'. Deze betekenis behoeft geen betoog. Maar daarnaast heeft 'jagen' nog menig andere betekenis zoals bv. het najagen van een 'lekker stuk'. Met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid denken we te weten waar jullie nu onmiddellijk aan denken. Op dit mogelijk uit deze zegswijze ontsproten dwaalspoor hebben wij jullie bewust gebracht. Want wij willen bij dezen in feite het begrip 'primeurjagen' even aan de kaak stellen.

In het vakjargon betekent een 'stuk' ook artikel of reportage. Wanneer er het bijvoeglijk naamwoord 'lekker' aan toegevoegd wordt, spreken we doorgaans over smeugige verhalen. Dit laatste blijkt een 'krachtvoer' te zijn om 'nieuwsverbruikers' er toe te verleiden hun beurs te openen. Redacties weten dat maar al te best en dwingen op hun beurt de journalist dan ook tot 'aanlevering'. Waarbij meteen het woord 'snel' haast onhoorbaar maar toch wel met enige dwang wordt mee gemurmeld. Het zal wel niet aan de grote klok gehangen worden maar het wordt ook niet geloochend.

Journalisten in vast verband hebben een streepje voor en kunnen het zich al eens permitteren een primeur te missen. Voor de freelancer daarentegen is er meestal geen andere keuze. Enkel nieuws heet van de naald en liefst nog goed doorspekt met sappige details, zonder zich veel te bekommeren over hun waarachtigheid, blijkt te bepalen of er voor hem ook brood op de plank zal belanden.

De jacht is open en strikte regels, zoals bij die 'andere' jacht, zijn er niet opgesteld. Wie eerst komt, eerst maakt! Ongeoorloofde praktijken blijken helaas het gevolg, wat dan weer een voedingsbodem voor opbod en afgunst dreigt te worden in de beroepstak journalistiek.

Moeten er dan gedragscodes opgesteld worden voor het verkrijgen van primeurs? Verlangen we dan terug naar een persconferentie waar alle journalisten terzelfdertijd gebriefd worden? Beide opties blijken heden niet meer van toepassing. Nieuws wordt tegenwoordig 'gebracht' of zeggen we beter 'gemaakt' door snelle 'twitteraars' en vele andere 'nieuwe media gebruikers'. Redacties zien zo menige primeur aan hun neus voorbijgaan.

Tenzij...

Toch maar een 'jager' aanspreken...

Graag jullie mening naar: francois.vandebur@vjv.info,

Wij zullen alle antwoorden grondig bestuderen. Privacy wordt voor honderd procent gegarandeerd.

Indien relevant gaan we dieper in op de stellingen en geven in ons volgend nummer meer duiding.

François Van de brul

Nieuwe leden

VJV mocht de voorbije maanden de volgende nieuwe leden verwelkomen:

- 1032 **Philip SANSEN** uit Diksmuide, fotograaf voor Roularta Media Group, Inwest.be
- 1033 **Johan PELGRIMS** uit Begijnendijk, fotograaf voor Cyclingsite en Niels Albert Supportersclub
- 1034 **Kristof MELLEMAN**s uit Wellen, fotograaf/reporter bij Cyclingsite
- 1035 **Timmy VAN HEEL** uit Kuringen, fotograaf bij Het Belang van Limburg
- 1036 **Tom DE NOEL** uit Broechem, fotograaf bij Het Nieuwsblad
- 1037 **Rudy DE BACKER** uit Wichelen, fotograaf bij VWFolio.be
- 1038 **Stijn AUDOOREN** uit Oudenaarde, fotograaf bij VTLD, Topsport Vlaanderen
- 1039 **Werner DE VOOGHT** uit Tielt, fotograaf voor Roularta, Krant van West-Vlaanderen

Rechtzetting:

Bij onze vorige editie werd een spijtige vergissing gemaakt bij de gegevens van het nieuwe lid Eric Dominicus (lidnummer 1025). Die is namelijk fotograaf/reporter bij Offroadbiking.eu (en niet bij vtz.be, zoals verkeerdelijk vermeld). Met onze excuses.

Journalistiek studeren in Antwerpen

AP. Knap?

AP? Wie een beetje met journalistiek vertrouwd is, denkt bij die afkorting wellicht meteen aan A.P. (met puntjes) wat staat voor Associated Press, een internationaal wereldpersagentschap. Het onderscheid tussen internationale wereldpersagentschappen en wereldpersagentschappen was verplichte leerstof in de cursus Medialeer van Guy Freiermuth, oud-lector en geregeld ook nog auteur in deze kolommen. In onze opleiding worden persagentschappen nog wel zijdelings vermeld, wij hebben het nu meer over Google en andere zoekmachines.

Dat alles brengt me bij de AP, waar ik het hier over wil hebben. AP (zonder puntjes) staat voor Artesis Plantijn Hogeschool Antwerpen. Het gaat om de fusie tussen de Artesis Hogeschool en de Plantijn Hogeschool allebei gevestigd in Antwerpen en sinds 1 oktober 2013 dus formeel één eenheid, met deze overigens weinig creatieve naam.

Journalistiek studeren in Antwerpen kan eigenlijk al 45 jaar en in feite nog steeds aan dezelfde instelling. Alleen zorgen opeenvolgende fusies en een reeks van naamwijzigingen voor immense mistbanken waardoor alumni reeds lang de weg zijn kwijt geraakt en – vervelend – afgestudeerden en studenten bijgevolg mekaar nog amper

terug vinden.

Vandaag is journalistiek studeren en professionele bachelor, een erg praktijkgerichte opleiding van drie jaar. De opleiding heeft nog steeds algemene journalisten voor ogen, ook al kiezen studenten in het derde jaar voor een traject radio, televisie of gedrukte media. Dat traject is goed voor een semester seminaries, oefeningen en nog een beetje les, gevolgd door een semester stage en redactieprojecten.

Dat is iets helemaal anders dan die eerste studenten die toen aan het PIVA opleiding volgden aan de Desguinlei. De eerste afgestudeerden dateren van 1968 en zijn dus nu 65 plussers. Het ging toen ook nog om een tweejarige opleiding. Nadien ging de opleiding “toegepaste communicatie” zijn eigen weg en gedurende jaren was het toenmalige PHITC (“fiets”) gevestigd in een gebouw gelegen tussen de Quellinstraat en de Frankrijklei, hartje Antwerpen.

En dan gaat het snel.

Het “huis” verandert aan een hoog tempo van naam: PHITC wordt PHICOM (Provinciaal Hoger instituut voor Communicatiemanagement), wordt nadien PHIAM (Provinciaal Instituut Antwerpen Mechelen) om vervolgens te opteren voor HPA (Hogeschool van de Provincie Antwerpen) en uiteinde-

jong talent

Vlaanderen kent, zowel in hoger als in universitair onderwijs, een groot aanbod aan journalistieke opleidingen. Omdat de toekomst van het medialandschap in Vlaanderen in grote mate bepaald wordt door de aard van deze opleidingen en de afgestudeerden wil de Vlaamse Journalisten Vereniging, in samenspraak met het Departement Media van de Vlaamse Overheid, deze opleidingen en het werk van studenten en pas afgestudeerden extra in de aandacht brengen.

lijk te eindigen in de autonome Plantijn Hogeschool van de Provincie Antwerpen. Geef toe, je zou voor minder de draad verliezen.

Ook de opleiding verandert. De tweejarige opleiding wordt een driejarige opleiding en krijgt verschillende afstudeerrichtingen: een gemeenschappelijk eerste jaar en dan kiezen tussen bedrijfscommunicatie (nu commerciële communicatie), pers en voorlichting en public relations. Pers en voorlichting mocht na jaren eindelijk de naam “journalistiek” introduceren en wordt wat later een afzonderlijke bachelor, met zijn eigen driejarig programma.

Zowel de bachelor Journalistiek als de bachelor Communicatiemanagement komen terecht in het departement Communicatie, dat in 2000 verhuist naar een nieuwe campus aan de Meistraat. En daar zit de opleiding Journalistiek nu nog, als één van de opleidingen van het departement “Management en Communicatie” Kortom: journalistiek studeren in Antwerpen doe je dus aan AP. AP, zoals in knap.

Patrick Herroelen

Voor verdere info: www.ap.be

Onopgeloste verdwijning

“Wij willen een confrontatie met Britta’s moordenaar”

Weggelopen, verloren gelopen in dementie, zoek door ongeval, ontvoerd, verborgen na moord, kortom VERDWENEN. Een woord dat voor familie en vrienden het begin aankondigt van een nachtmerrie waarvan men niet weet of ze ooit zal ophouden. Een woord dat voor eeuwig op wrede wijze verbonden is met seksuele roofdieren als Marc Dutroux, Michel Fourniret en Ronald Jansen en hierdoor een heel land de rillingen over de rug doet lopen. Een woord dat politie, parket en andere hulpdiensten noodzaakt tot een onmiddellijke maximale inzet aan middelen en personeel met een onvoorspelbaar resultaat als gevolg. Redenen genoeg dus om het vuur onder de problematiek van verdwijningen brandend te houden en niet alleen de stand van zaken na te gaan, maar ook eens ons licht te werpen op de verschillende actoren die in een verdwijning een rol speelden of nog spelen.

Volgens de Cel Vermiste Personen waren in het jaar 2011 ongeveer 10% van de 151 overlijdens na een verdwijning te wijten aan een natuurlijke oorzaak of het gevolg van een crimineel feit. Een voorbeeld van deze laatste categorie is de dramatische afloop van de verdwijning van Britta Cloetens, die na een bezoek aan een Honda-garage nooit meer werd teruggezien. Tijn T., één van de autoverkopers in de Honda-garage, zou na vier maanden pas toegeven dat hij Britta vermoord had. Tot op de dag van vandaag weigert hij te zeggen hoe hij haar vermoord heeft en waar Britta's lichaam zich bevindt. Britta's ouders Karin Tack en Danny Van Laer blijven met talloze vragen achter.

"Britta was nog maar net alleen gaan wonen op een appartementje in Wilrijk. Op 23 april 2011, de dag dat ze verdween, waren ik en Danny op weekend in Duitsland", vertelt Tack. "Donderdagavond had ik nog met Britta gebeld en ze zei dat de elektriciteit in haar straat niet werkte. Het laatste wat ik tegen haar zei was 'zie maar dat het in orde komt en een goed weekend!'. Schrijnend als je weet wat er dat weekend is gebeurd."

Onrustwekkend

"We zijn altijd bezorgde ouders geweest. Wanneer Britta uitging, had ik graag dat ze een berichtje stuurde als ze veilig was aangekomen. Daardoor was ook Britta voorzichtig van aard. Toen ik op die zondag in Duitsland geen antwoord kreeg op een sms, wist ik meteen dat er iets gebeurd was", aldus Tack.

"Toen Karin dat bewuste weekendje geen sms'je terug kreeg, had ik zoiets van: 'ach, laat het zijn, Britta is waarschijnlijk druk bezig'. Maar Karin voelde meteen aan dat er problemen waren, haar moederinstinct kwam boven",

Danny Van Laer en Karin Tack blijven wachten op antwoorden over de dood van hun dochter. (FOTO RU)

aldus Danny Van Laer, Britta's stiefvader. "Britta woonde al bij mij en Karin sinds ze 1 jaar was, ik heb haar dus heel haar leven gekend. De relatie met onze dochter was erg goed en we hebben geen seconde gedacht dat ze zelf was weggegaan of zelfs een wanhoopsdaad had begaan."

Britta's ouders kwamen terug van hun reis en gingen maandag naar het appartement van hun dochter, waar niemand thuis was. "We zagen Britta's was nog liggen en voelden gewoon aan dat er iets niet klopte. We stapten naar de politie, die de zaak niet meteen als onrustwekkend beschouwde." Britta was tenslotte een jonge vrouw van 25 die tegenover niemand verantwoording moest afleggen. "De zaak werd echter wél als onrustwekkend beschouwd toen Britta dinsdag niet op haar werk verscheen." Nadat Britta niet op haar werk kwam opdagen, begon de politie meteen te zoeken. "Ook Britta's auto was verdwenen en twee dagen na haar verdwijning werd die door een buurman teruggevonden aan een Honda-garage. Hierna bekeek de politie de beelden van de garage waarop ze Britta zagen. We hebben dus zeker niet te klagen over de werking van de federale politie", vertelt Britta's moeder. "Elke maand bel ik hen om te vragen of er al schot in de zaak is gekomen. Ook al heeft de politie me beloofd meteen iets te laten weten als Tijn T. meer informatie over onze dochter geeft."

Zoekactie

"We kregen van in het begin veel steun van burens, familie en vrienden. Iedereen leefde met ons mee en wilde helpen. Zo leefde het idee om een zoekactie naar Britta op te zetten, maar de politie raadde ons dit af omdat ze vreesden dat we toch niets zouden terugvinden." Een zoektocht was dan wel uit den boze maar een samenkomst voor Britta kon

natuurlijk wel. Op initiatief van de burens, familie en vrienden werd op 2 september een soort herdenkingsmoment voor Britta gehouden aan het Justitiepaleis in Antwerpen. "De drukkerij die in de buurt van het appartement van onze dochter lag, had een vergrote foto van haar afgedrukt. Op de samenkomst hebben we deze foto dan ook gebruikt. Haar collega's zetten zich eveneens voor ons in. De steun die we toen gekregen hebben, soms van mensen die we niet eens echt kenden, zullen we nooit vergeten. Ik kan niet genoeg benadrukken dat zij ons gedeeltelijk door deze vreselijke periode getrokken hebben", meent Tack.

"De relatie tussen mij en Danny heeft niet echt geleden onder Britta's verdwijning, al werd Danny soms kwaad wegens de machteloosheid die hij voelde. Je kon gewoonweg niets doen, wat het allemaal des te moeilijker maakte." Ook de enorme toeloop van de pers zorgde voor de nodige stress. "Wij zijn eigenlijk mensen die een vrij teruggetrokken leven leiden en die alles liefst zelf een plaats proberen te geven. Toen de pers dan ook opeens voor onze deur stond, stonden we even met onze mond vol tanden", vertelt Britta's moeder. "Dit was in het begin nogal lastig, al waren we ergens toch wel blij dat Britta in de media kwam. Op die manier zou ze zeker niet vergeten worden."

Confrontatie

Waarschijnlijk zal de zaak pas in 2014 voor het Hof van Assisen komen. Tack en Van Laer moeten zich dus beginnen voorbereiden op de confrontatie met de moordenaar van hun dochter, die als een psychopaat wordt bestempeld. "We willen een confrontatie met hem, maar meneer moet daarvoor toestemming geven. Hij heeft dus meer rechten dan wij en de bal ligt volledig in zijn kamp. Alles wat wij kunnen doen, is afwachten. Of we Britta ooit gaan terugvinden? Ik denk het niet. Tijl T. heeft zich nog nooit tegenover ons geëxcuseerd en toont totaal geen berouw. Hij heeft alleen medelijden met zichzelf", meent Van Laer. "Ook onze advocaat (Jef Vermassen, nvdr.) denkt dat hij nooit zal zeggen waar Britta ligt omdat dit in zijn voordeel speelt. Als ze gevonden wordt, kan men de doodsoorzaak achterhalen. Wanneer ze niet gevonden wordt kan hij gewoon zeggen dat het 'een ongeluk was', wat zijn advocaten natuurlijk handig zullen uitspelen."

"Officieel leeft onze dochter nog, waardoor we af en toe brieven krijgen die aan haar gericht zijn. Dit blijft hartverscheurend, omdat we weten dat ze er niet meer is, maar toch is ze er op een bepaalde manier nog wel. Als haar moordenaar gewoon zou zeggen waar ze ligt, zouden we afscheid kunnen nemen van onze dochter waar we zoveel van houden", klinkt het.

Robyn Uytterhoeven

Opleiding Journalistiek Thomas More Mechelen

De opleiding kiest voor een brede, algemene aanpak met de mogelijkheid om te verdiepen in televisie, radio of geschreven journalistiek. Daarbij is er steeds aandacht voor online journalistiek en crossmedialiteit. Door de intensieve contacten met het werkveld worden nieuwe ontwikkelingen in het journalistieke beroep snel in het opleidingsprogramma opgenomen. Via projectwerk kunnen studenten inhoudelijke klemtonen leggen en zo hun expertise op een bepaald domein vergroten.

Er wordt ook veel belang gehecht aan internationalisering. Studenten hebben naast Erasmusuitwisselingen en internationale stages ook de kans om deel te nemen aan korter durende projecten in het buitenland, zoals het Beyond Your World-programma dat focust op berichtgeving over (en vanuit) landen in ontwikkeling.

Hiernaast volgt een journalistiek eindwerk van Robyn Uytterhoeven. De externe promotor van deze bachelorproef was collega-docent Frank Hellemans, hij schreef deze inleiding voor het stuk: "Robyn Uytterhoeven maakte in juni 2013 haar Bachelorproef in het afstudeertraject Print over vermiste personen voor Gazet van Antwerpen (Regio Mechelen). Zij liet daarbij de verschillende actoren die bij een verdwijning komen kijken aan het woord: dus niet alleen onderzoekers of dienst opsporingen maar ook familieleden van verdwenen slachtoffers of ooit vermiste personen zelf die later weer opdoken. In dit fragment komen de ouders van een vermist (en vermoord) slachtoffer aan het woord. De vermoedelijke moordenaar wil niet zeggen waar het slachtoffer begraven ligt. De assisenzaak in verband met deze verdwijning zou volgend jaar moeten voorkomen."

*Iris De Roover
Opleidingshoofd Journalistiek*

Voor meer info: www.thomasmore.be

Wasbar zonder geld

In de Wasbar die op 30 augustus 2013 zijn deuren open- de, kan je niet cash betalen. Elke betaling gebeurt via een smartphone of een creditkaart. Voor de ene is het een fluitje van een cent, voor de ander is het toch even wennen.

Yuri Vandenbogaerde (25) en Dries Hennau (28) openden op vrijdag 30 augustus de Wasbar in de Graaf van Egmontstraat in Antwerpen. De winnaars van het Eén-programma Topstarter zijn niet aan hun proefstuk toe. Hun project startte in Gent, waar het meteen een succes werd.

De Wasbar is tegelijkertijd een café en een wassalon. Terwijl de was draait, kan je onder het nuttigen van een frisse pint een praatje maken met vrienden. De Wasbar is vooral populair bij studenten die op kot zitten, al richt ze zich op iedereen. "Studenten maken een groot deel uit van ons cliënteel, maar niet van onze omzet. Al zijn ze zeker welkom", zegt Yuri. "Vaak komen ze hier studeren en dat hebben we graag. Daarom krijgt elke student die zijn gsm aan de toog afgeeft een kopje koffie van het huis. Zo kan hij niet worden gestoord tijdens het blokken."

"Wij richten ons vooral op mensen die net zijn afgestuurd en aan hun eerste job toe zijn. Vaak is hun loon nog vrij laag en hebben ze geen geld voor een wasmachine", vertelt Yuri. Ook ouderen zijn welkom. Zo is de oudste klant in Gent een weduwnaar van 83 jaar.

Enkel elektronisch betalen

De twee jonge ondernemers besloten om enkel elektronische betalingen toe te laten. "Dat is de toekomst. Over vijf jaar zal er bijna niemand meer zijn die nog cash betaalt. Voor ons is het ook veel veiliger om niet veel geld in huis te

hebben", aldus Yuri. De zaak in Gent werd al eens overval- len. Bovendien heeft cash geld een heleboel nadelen. "Ver- mits het om kleine bedragen gaat, vraagt het veel tijd om op het einde van de dag de kas te maken. Nadien moeten we met zakken geld de straat op naar de bank. Die rekent dan nog eens kosten aan om het geld te tellen", zegt Dries.

Dubbel

Sommige studenten hadden het toch liever anders gezien. "Het is een dubbeltje op zijn kant. Enerzijds is het jammer dat je er geen geld kan wisselen. Anderzijds hoef je dan ook weer niet al je 1 euro-stukken te verzamelen om toch maar je was te kunnen doen", zegt Ruben Willems (24). "De bar is heel gezellig en op de duur geraak je wel gewend aan de manier van betalen", concludeert hij. Julie Peeters (22) is nog niet volledig vertrouwd met het elektronische be- taalsysteem. "Ik moest wat zoeken naar hoe al die dingen precies in zijn werk gaan. Gelukkig heb ik enkele vrienden die er meteen mee weg waren."

Kristof De Laet (19) is iets minder enthousiast over de Was- bar. "Er is een wasserette bij mij om de hoek. Tijd is een belangrijke factor voor een student. Ik betaal trouwens nog liever gewoon cash."

Elkaar vinden in de was

Naast een plek om te wassen en te drinken, is de Wasbar volgens Julie ook een ideale ontmoetingsplaats. "Ik ben in de Wasbar een goede vriendin van een eerdere studierich- ting tegengekomen. Via de was hebben we elkaar terugge- vonden."

© 2013 - C.H.I.P.S. Stampmedia – Thomas Luyckx

Parijse school 42 is uniek

Het nieuwe academiejaar start voor de nieuwe Parijse informaticaschool 42 pas in november. De school, opgericht door telecommagnaat Xavier Niel, zou een unieke pedagogiek kennen. Bovendien is ze voor iedereen toegankelijk en volledig gratis.

In de 'Hitchhiker's guide to the galaxy' van de Britse auteur Douglas Adams is het getal 42 het antwoord op alles. Volgens Xavier Niel is zijn school 42 het antwoord op het manke schoolsysteem in Frankrijk en de oplossing voor een betere ontwikkeling van jobs in de ICT-sector. Opvallend is dat Niel, die het systeem zo hekelt, zelf geen hogere studies volgde. "Het past in het plaatje van 'solutionism'. Wereldwijd startten bekende CEO's gelijkaardige projecten op. Denk maar aan Bill Gates die geld in onderwijs pompt of Paypals Louise Phelan die met een onderwijsplan op de proppen kwam. Het zijn 'selfmade' mannen en vrouwen, maar het probleem is dat ze dat beeld van zichzelf projecteren op anderen. Vanuit hun standpunt beweren ze dat het onderwijs kapot is en dat zij en technologie er de oplossing voor bieden", zegt Pedro De Bruyckere, pedagoog en onderzoeker aan de Arteveldehogeschool.

Unieke pedagogiek

Die oplossing bestaat onder andere uit een andere pedagogische aanpak. Het gaat over een open aanpak zonder leerkrachten, met een systeem van zelfstudie dat nauw samenhangt met peer-2-peerleren. Studenten zullen leren aan de hand van projecten. Innovatie en creativiteit zouden op die manier worden gestimuleerd. De Bruyckere: "De vrees is dat die aanpak niet genoeg zou zijn als voorbereiding op het werkveld. Maar dat is voorlopig

nog koffiedik kijken. Waaruit zullen de opdrachten bestaan? De uitdagingen die deelnemers al hebben moeten aangaan, leken toch al heel wat van het normale curriculum te omvatten. Maar voorts is het nog afwachten wat de begeleiding zal inhouden. Gebeurt die begeleiding peer-2-peer of door mensen uit het werkveld? Inhoudelijk kan het misschien online gebeuren. Toch denk ik niet dat probleemgestuurd leren de aangewezen methode is om nieuwe dingen aan te leren. Zulke pedagogiek werkt vooral voor het inoefenen van iets dat al verworven is. Probleemoplossend leren onder begeleiding zou een groter leereffect hebben."

Talent

De school wil de grootste informaticatalenten van deze generatie vormen. Die kans wil ze aan alle jongeren bieden. De opleiding duurt drie tot vijf jaar, is gratis en staat open voor iedereen tussen 18 en 30 jaar oud, met of zonder diploma. Daarmee wil 42 ingaan tegen de financiële en academische criteria die volgens de oprichters al te vaak jongeren elke slaagkans ontnemen. "Ons systeem verschilt natuurlijk erg van het Franse gecentraliseerde schoolsysteem. Bovendien vergeten velen dat in Vlaanderen ondertussen

ook geen diploma meer nodig is om hogere studies te beginnen. Hier studeren is in vergelijking met andere landen ook een pak goedkoper", verklaart De Bruyckere.

Competitie

Hoewel de school voor iedereen toegankelijk zou zijn, is er sprake van een aantal selectierondes. "Het is duidelijk dat het niet voor iedereen is weggelegd. De selectieproeven lijken een echte competitie. Eigenlijk wordt er geselecteerd op mensen die al leercapaciteit hebben", aldus De Bruyckere. De eerste ronde verliep via de website. Van de meer dan 60.000 nieuwsgierigen die de tests doorliepen, blijven er nu 4.000 over. "Er is een groot tekort aan informatici en misschien lokt de nieuwe aanpak meer geïnteresseerden. Maar of zij die niet geselecteerd werden alsnog reguliere informaticastudies zullen aangaan, is de vraag."

De 4.000 getalenteerde jongeren zullen gedurende een maand deelnemen aan informaticaprojecten op de school. Slechts duizend van hen zullen begin november het academiejaar mogen starten.

© 2013 - C.H.I.P.S Stampmedia - Wided Bouchrika

De waakhond verder aan banden gelegd

Begin dit jaar zagen onze kranten-uitgevers in de digitale verkoop en de iPad nog een unieke ontsnapingsroute uit de negatieve spiraal. Allicht wisten ze toen al beter. Het najaar werd alleszins anders ingekleurd. Corelio en Concentra onthielden hun plannen om hun kranten De Standaard en Het Nieuwsblad enerzijds, Gazet van Antwerpen en Het Belang van Limburg anderzijds, te bundelen in Het Mediahuis. Enkel de mededingingsautoriteit kon nog roet in het eten gooien. In afwachting werd Vers l'Avenir, de Franstalige poot van Corelio, verkocht aan de Luikse intercommunale Tecteo. Bovendien raakte bekend dat deze groep ook aan een fusie dacht met IPM, de uitgever van La Libre Belgique en La Dernière Heure. Het wordt het najaar van de concentratie met in de slipstream een onafwendbare inhoudsvershraling. Een overzicht.

In een gezamenlijke verklaring legden de ceo's van Corelio en Concentra, Luc Missorten en Marc Vangeel, vooral de nadruk op de beladen term synergie, een schaalvergroting die vaak leidt naar banenverlies en aanbodvershraling. De rekening wordt dan vooral betaald door de freelance medewerkers en tast de pluriformiteit aan. De tragedie rond de verdwijning van de arbeiderskrant Het Volk, vijf jaar geleden, leek al helemaal uit het collectieve geheugen gewist. Volgens de ceo's gaat die vergelijking evenwel niet op, omdat het nu om complementaire titels gaat. Maar is dit wel zo en is hun eigenheid aldus wel verzekerd? Een existentiële vraag is bv. of de reeds bestaande samenwerking tussen Gazet van Antwerpen en Het Belang van Limburg en tussen De Standaard en Het Nieuwsblad nog gaat uitgebreid worden? Staat het niet in de sterren geschreven dat identieke rubrieken zullen verdwijnen en dat er duchtig zal gesabeld worden in het medewerkersbestand. Denken we maar aan rubrieken als regio, sport en cultuur. En dan hebben we het niet eens over een mogelijk bloedbad bij de ondersteunende diensten. Voortgaande op de verkoopresultaten dreigt Gazet van Antwerpen in de nieuwe constellatie het eerste kind van de rekening te worden.

	2002	2005	2010*	2011*	2012*
<i>De Standaard</i>	75.666	81.392	93.711	96.971	99.209
<i>Het Nieuwsblad</i>	199.598	286.979°	259.643	263.164	263.601
<i>Gazet van Antwerpen</i>	118.106	112.660	100.477	97.486	93.646
<i>Belang van Limburg</i>	100.564	100.058	98.528	98.168	95.465

Bron: CIM/VNM/JFB *:inclusief webverkoop °: inclusief Het Volk

	2002	2005	2010*	2011*	2012*
<i>Ed. de l'Avenir</i>	96.641	98.939	91.378	89.879	87.718
<i>La Libre Belgique</i>	48.734	46.969	42.192	40.261	39.640
<i>La Dernière Heure</i>	81.315	86.160	63.280	59.469	55.848

Bron: CIM/VNM/JFB *: inclusief webverkoop

Bij groen licht wordt Het Mediahuis dan met een 60 procent de grootste dagbladuitgever in een duopolische markt. Bij De Persgroep zagen ze de bui al een tijd hangen. Mediawatchers zien in de verhuis van De Morgen naar Het Laatste Nieuws een eerste tegenzet.

Over de taalgrens

Met de verkoop van de Franstalige Coreliopoot L'Avenir begin september aan de Waalse intercommunale Tecteo was het meteen duidelijk, dat Het Mediahuis alle middelen naar Vlaanderen terugtrok. Maar daarmee was de kous in Wallonië natuurlijk nog niet af. Het feit dat een openbare instelling, die in de eerste plaats bekend is als distributeur van gas en elektriciteit, een krantengroep opkoopt alhoewel het geen ervaring heeft met gedrukte media, wekte verwondering. Het sloeg al snel om in beroering toen bleek dat Stéphane Moreau, gedelegeerd bestuurder van Tecteo en bovendien socialistisch burgemeester van Ans, sommige leden van de bestuursraad om de tuin had geleid. Grote woorden als de Berlusconiëring van Wallonië werden van stal gehaald, waarbij vooral de liberale partijvoorzitter Charles Michel zich roerde. Maar het werd koelen zonder blazen. Bij nader toezien had Tecteo inderdaad geen ervaring met geschreven media, maar als kabeldistributeur wel met digitale televisiezenders als VooTv en BeTV. Dat Tecteo ook goed bij kas zit, bleek ook uit voorafgaande gesprekken om met IPM, de uitgever

van La Libre Belgique en La Dernière Heure, te fuseren. Als dit er ooit komt dan belandt de Franstalige pers, net als de Vlaamse in een duopolie. Rosset, de uitgever van Le Soir en Sud Presse, trachtte voordien ook reeds aan te pappen met IPM, maar strandde op een te groot marktaandeel van meer dan 70 procent

Bepaalde Waalse waarnemers zien voor hun gedrukte kranten geen alternatief dan de voorliggende synergie tussen Tecteo en de Ed. de l'Avenir. Meer nog, door het samengaan van verschillende dragers ontstaat, volgens hen, mogelijk een waar multimediaal project. Anderen vrezen voor een socialistische mediaputche, die aan iedere controle ontsnapt en dus een bedreiging voor de persvrijheid betekent. Veel keuzemogelijkheden blijven er voor onze nationale pers niet meer over. De economische situatie van de Vlaamse pers is gunstiger dan die over de taalgrens, maar uiteindelijk lijkt ook het duopolie daar onafwendbaar. Inhoudelijk dreigt er nog meer eenheidsworst en minder kritische en diepgravende journalistiek. De vierde macht wordt verzwakt, de waakhond verder gemuilkorfd. De redactiestatuten zullen andermaal tot papieren tijgers herleid worden. En vooral niet vergeten dat er na het duopolie nog maar één horrorverschuiving overblijft.

Guy Freiermuth

Henry Van de Velde

Passie Functie Schoonheid

Jeugd, kunstschilder – Passie

Henry Van de Velde werd op 3 april 1863 geboren als tweede jongste uit een apothekersgezin van acht kinderen aan het Falconplein te Antwerpen, gelegen tussen de Sint Pietersvliet en de Brouwersvliet, twee insteekdokken, hartje schipperskwartier.

Zijn middelbare studies volgt hij aan het Koninklijk Atheneum te Antwerpen, toen de vrijzinnige kweekschool. Hier zou hij de latere dichter en graficus Max Elskamp leren kennen. Niettegenstaande zijn grote belangstelling voor muziek, Peter Benoit was een huisvriend, schreef hij zich in aan de Koninklijke Academie bij Karel Verlat te Antwerpen.

Tijdens een tentoonstelling in de 'Lange Zaal' van de Academie zal Van de Velde voor het eerst kennis maken met het impressionisme. In zijn memoires, uitgegeven in 1961 schrijft hij erover: "Tot op vandaag, na al die jaren, kan ik de plaats aanwijzen waar de twee schilderijen van Manet hingen in de zalen van de Venusstraat. Met gesloten ogen zie ik nog altijd de stralende kracht van beide wonderlijke werken waarin het leven borrelde. Daar ervoer ik het wonder van de schilderkunst".

In 1884 verblijft hij te Parijs, studeert er bij Emile Carolus-Durant, bezoekt de school van Barbisson en ontdekt er het werk van Jean-François Millet. Hij keert terug naar België in 1885 en zal, teruggetrokken in Wechelderzande en Kalmthout, genrestukken en portretten schilderen. In 1888 wordt Van de Velde lid van de avant-garde groep 'Les XX'.

In 1893 heeft Van de Velde de elite van de contemporaine kunstenaars leren kennen, waaronder: Ensor, Rops, Lemmens, Van Rysselberghe, Claus maar ook George Seurat, Toulouse-Lautrec, Gauguin, Van Gogh Seurat inspireerde Van de Velde tot het pointillisme, Van Gogh tot de lijnvoering.

Jeugd, politiek - Passie

Ondertussen heeft Van de Velde de socialistische pioniers Max Hallart en Emille Vandervelde leren kennen. Hij wordt lid van de Belgische Werkliedenpartij. Henry Van de Velde verdiept zich in het socialistische ideeëngoed en definieert dat toegepaste kunst ten dienste van alle bevolkingsgroepen van de samenleving dient te worden gesteld. Hij merkt verder op dat de inhulige industriële de machines misbruiken ten nadele van de arbeiders: "Van de Velde werd geïnspireerd door het sociaal economisch model van het marxisme, dat onderscheid maakte tussen productiekracht en de productieverhouding die in de 19de eeuwse kapitalistische maatschappij bepaald werden door de klasse van de bezittende burgerij en de klasse van de bezitloze arbeiders". (Tentoonstelling catalogoog Henry Van de Velde Passie Functie Schoonheid blz. 85).

Jeugd, l'Art pour l'art - Functie

Onder invloed van de socialistische ideologie exposeert het salon van 'Les XX' in 1891 voor het eerst grafiek en kunstambachten. Van de Velde wordt begeistert door de Art and Craft beweging van Moris en Ruskin waarbij de sierlijke, repetitieve en decoratieve elementen een grote indruk nalaten en hem, evenals de Japanse prentkunst, blijvend zullen inspireren.

In 1892 illustreert Van de Velde de dichtbundel van Max Elskamp en Frederich Nietzsche en staat samen met August Vermeylen aan de wieg van 'Van Nu en Straks'.

In 1893 stelde Henry Van de Velde zich de vraag of men kunst uitsluitend voor de kunst moet creëren, l'Art pour l'art. Moet de kunstenaar niet evolueren naar het ontwerpen van functionele kunst binnen conceptuele modellen en ten dienste staan ten voordele van de ganse gemeenschap?

Hij stopt definitief met schilderen en schrijft in zijn memoires: "Vanaf dat moment was ik meer begaan met de voorstelling van een nieuwe sociale maatschappelijke orde dan met de vraag of de schilderkunst zich op de weg van het pointillisme of enige andere schilderwijze moest begeven."

Architect - Schoonheid

Met de 'Engelenwake' creëerde Van de Velde zijn eerste echt decoratieve kunstwerk. Een wandtapijt in patchwork en borduurwerk, ambachtelijk vervaardigd door zijn tante Elisabeth. Hij stelt het tentoon in het salon van 'Les XX' in 1893. Dat zelfde jaar zal hij de jonge pianiste Marie Sèthe leren kennen. Zij zal mevrouw Van de Velde worden in april 1894.

In 1895 tekent hij zonder enige ervaring de plannen tot het bouwen van 'Bloemenwerf'. Alle leef- en werkruimtes stonden met mekaar in verbinding. Op de plaats waar in

vervolg op pagina 14

vervolg van pagina 13

de gangbare woonhuizen een prestigieus vertrek werd geïnstalleerd, plaatste Van de Velde zijn werkvertrekken. Ook de meubels, het behangpapier tot de kleinste gebruiksvoorwerpen werden door Van de Velde ontworpen met soberheid als basisfilosofie: een doorgeefluik tussen keuken en eetkamer, een tafel met metalen plaat op het tafelblad waarop de gerechten warm werden gehouden. Zelfs de huisjurken van Maria ontwierp hij. Henri Van de Velde concipieerde zijn woning rond een gans nieuwe abstractie, waar al de afzonderlijke elementen op mekaar waren afgestemd en een eenheid vormden met de omgeving. Henry van de Velde beschouwde de eenvoudige schoonheid van 'Bloemenwerf' als middel om de maatschappij te verbeteren.

te gast uitgenodigd: Max Elskamp (jeugdvriend, dichter en graficus), Siegfried Bing (galerie Art Nouveau in Parijs), Harry graf Kessler (die hem naar Weimar haalde), Hélène Kröller-Müller (van het Kröller-Müller museum op de Hoge Veluwe), Elisabeth Förster-Nietzsche (zuster van de filosoof Nietzsche), de socialistische voormannen Emile Vandervelde en Camille Huysmans en als eredame koningin Elisabeth (protectrice van V/d Velde).

De makers van de tentoonstelling belichten in negentien afdelingen de onderschatte carrière van Henri Van de Velde. De absolute blikvangers zijn naast de feesttafel ongetwijfeld de sierlijke zesarmige kandelaars, embleem van de tentoon-

Al vlug werd 'Bloemenwerf' de ontmoetingsplaats van een bont gezelschap van intellectuelen waaronder de meest vooraanstaande en avant-gardische kunstenaars, critici en schrijvers. Zo herinnerde Van de Velde zich: "Sommige van die bezoeken waren echt hilarisch, in het bijzonder dat van Toulouse-Lautrec, die tijdens een diner zelfs op tafel sprong om er gek te doen..."

Zijn succes kon niet uitblijven, daarover schreef Henry Van de Velde verder in zijn memoires: "Als een wervelwind verspreidde de naam Van de Velde zich niet alleen in de artikels van de belangrijkste Duitse kranten maar ook in de besprekingen van de meest eminente critici. Van de ene dag op de andere genoot ik in Duitsland een bekendheid die zich verder zou uitbreiden en die zou leiden tot een ware bedevaart van bezoekers die een onderhoud wensten met de apostel van de stilistische vernieuwing."

Passie Functie Schoonheid

In het midden van de tentoonstelling staat als pronkstuk een prachtig gedekte tafel voor tien personen. Met uiter-aard door Van de Velde ontworpen Meissen porselein, subliem ergonomisch tafelzilver en er rond de door hem ontworpen stoelen. Symbolisch worden zijn beste vrienden

stelling, die meer dan wat ook het meesterschap van Henri Van de Velde etaleren door hun uniek sierlijke vormgeving. Hij werkte er trouwens twee jaar aan en zij werden in 1899 door het jubelpark aangekocht voor 850 frank, de jaarwedde van een ambtenaar. Een element uit het herenkapsalon met vergulde buizen, zichtbare elektriciteitsdraden en paraplusteun uitgevoerd uit mahonie, messing en marmer, een volmaakt voorbeeld van 'Gesamtkunst', toegepaste kunst en design. Ook een blikvanger is het bureau van Leopold III met ingebouwde voetverwarming.

Als kers op de taart, de stoelen, bureaus, juwelen, vazen, juwelen, textiel, grafiek... uitgevoerd in een onovertrefbare stijl, design en inzicht waaruit blijkt dat de kunstenaar niet alleen zijn tijd ver vooruit was, maar vooral als de belangrijkste designer mag worden bestempeld.

Nog tot 10 januari 2014, Henry Van de Velde - Passie Functie Schoonheid, Jubelpark 10 te Brussel. Open van dinsdag tot zondag van 10 - 17 uur. Toegangsprijzen 10€, 7€ (+65) 4€ (6-24 jaar, gehandicapten, werkzoekenden, OCMW). Kinderen -6 jaar gratis.

Frank Van Dessel

"Politici moeten soms etters zijn"

GENT 2013 is officieel uitgeroepen tot het Europees jaar van de burger. Het juiste moment voor een gesprek met Guy Verhofstadt (60), fractieleider van de Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa in het Europees Parlement.

Natuurlijk wil hij tijd vrijmaken voor een interview. We worden uitgenodigd in het Europees parlement. Verhofstadt heeft geen kapsones, dat is het minste wat men kan zeggen na een koffieklets met de man die premier van België was van 1999 tot 2008. Nu is de Europese politiek zijn dada.

"Onze kinderen en kleinkinderen zullen het ons nooit vergeven als we het Europese project laten instorten omdat de moed ontbrak op het goede moment de juiste beslissingen te nemen. Als we de crisis serieus willen te lijf gaan moet er meer integratie komen. Een Europese regering, een Europese obligatiemarkt, een economisch-financiële markt zijn onontbeerlijk voor de toekomst".

Het vertrouwen van de burgers in een goed functionerende overheid is soms bedroevend laag. Of niet? "Ook mijn lijstje van wat beter had gekund of wat ik fout heb gedaan is groot. Maar voorbij is voorbij. Niets doen, dat zou pas naïef zijn. Het is vrij simpel. Als we niet zorgen voor een sterker Europa zullen we snel verarmen".

Langer werken, het kan niet anders

Politiek werd hem met de paplepel ingegeven. Wijlen Willy De Clercq was z'n mentor. "Hij kwam dikwijls bij ons thuis eten. Als snaak van 14 jaar mocht ik aan tafel een klapke doen over politiek". Een verwend kind? "Ik was in mijn studententijd de man van 12 vakantiejobs en 13 ongelukken. Verkoper op de jaarbeurs, nachtwerk gedaan, voor televisie geklust, bij een opticien gewerkt... kortom, de handen uit de mouwen steken is me niet onbekend". Voor Verhofstadt lonkt het pensioen. Hij is van plan om op zijn 65ste een punt te zetten achter zijn politieke carrière. Alhoewel, niets is zeker. "Maar dat houdt me nu niet bezig. Mensen worden flink ouder, de samenleving neemt geheel andere vormen aan. We leven in een totaal ander ritme. Het klinkt niet populair maar langer werken, het kan niet anders. Aan politiek doen is in debat gaan met de burgers. Het is de opdracht van een politicus om de bevolking de juiste weg te wijzen, proberen te overtuigen. Daar is niets verkeerd aan. Helaas moeten politici hiervoor soms al wel eens een etter zijn". Er zijn mensen voor wie je de zee zou overzwemmen en anderen voor wie je zelfs je voeten niet zo natmaken. Idem voor politici? "Vriendschap in de politiek bestaat maar de meeste van mijn vrienden, de beste en de echte copains, hebben geen politieke bindingen. Wees voorzichtig met personages die zich in de politiek anders voordoen dan ze als mens in werkelijkheid zijn. Gezellig aan tafel zitten bij het genot van een lekkere maaltijd, dat is pas echt genieten. In feite ben ik een vrij sober iemand. Ik heb doorheen de jaren in de spiegel gekeken en ben daardoor een stuk milder geworden. Maar ik sta graag in de belangstelling en ben ijdel, ja dat wel".

Geen voorstander van politieke dynastieën

Politiek van vader op zoon/dochter is niet evident. "Mijn kinderen beslissen zelf wat ze met hun leven doen. Hun ambities liggen elders. Van politieke dynastieën ben ik geen voorstander!" Ondanks de passie van Verhofstadt voor Europa ligt België hem aan het hart. "De ware aard van ons land en van de inwoners zijn wereldwijd bekend: hard werken, een gevoel voor humor, zelfrelativering, afkerig van elk extremisme. Albert II was een groot koning. In het uitvoeren van zijn taken bleef hij steeds een gewone man, iemand te midden van het volk".

In 2005 kreeg Verhofstadt in Italië hartproblemen. "Dat was een 1e confrontatie met de leeftijd. Nu sputtert de rug soms tegen. Gelukkig heb ik een redelijk goed uithoudingsvermogen, zoals een echte coureur hé".

Gent staat 100 jaar verder dan Antwerpen

"Het lijkt alsof alles me zomaar in de schoot werd geworpen. Niets is minder waar" vertelt Guy strijdvaardig. Geboren in Dendermonde als 2e in een gezin van 3. Zijn grootouders waren er kleinhandelaars, de ene in vleeswaren, de andere in kaas en voeding. Vader Verhofstadt was jurist bij de liberale vakbond, later magistraat bij de Arbeidsrechtbank. Het gezin verhuisde begin jaren '60 naar het Gentse. Toen Guy 23 jaar was werd hij gemeenteraadslid in Gent. Hij is een wereldburger maar blijft onvoorwaardelijk aan Gent gebonden. Als ervaringsdeskundige heeft hij een duidelijke mening over de stad. "Vroeger gebeurde er niets in Gent. Een stad met een verkeersinfarct, oud, verkrot en vuil. Na de fusie stond de stad stil. Paars bracht de omwenteling dankzij een dynamisch bestuur met bekwame mensen. We staan nu 100 jaar verder dan Antwerpen". Misschien is het daarom dat Verhofstadt, samen met 2 andere koppels, een imposant pand heeft gekocht in het stadscentrum om te restaureren en er later in te wonen. De Vlaamse overheid, de provincie Oost-Vlaanderen en de stad Gent betalen 40% van de verbouwing. De heisa hieromtrent was ten onrechte volgens Verhofstadt. "De subsidies gaan naar het monument, niet naar de eigenaar. Zo'n gerestaureerd huis verhoogt de belevingswaarde van de stad. Het zal mijn huisje weltevreden worden". Guy Verhofstadt werd gekari-

vervolg op pagina 16

vervolg van pagina 15

katuriseerd in strips van Nero, Suske & Wiske en Jommeke. "Leuk toch. 'k Heb dat liever dan een schone tekst op mijn grafzerk".

Geen luiaard

Verhofstadt drukte vele jaren zijn stempel op het politieke leven in België. Niet slecht voor iemand die tijdens zijn schooltijd werd gecatalogeerd als belhamel en speelvogel. Hij was een moeilijke leerling voor zwakke leerkrachten. "Per ongeluk kwam ik ooit met mijn blauwe luchtballon in een stoet van de Volksunie terecht" lacht Guy. Hij is een

tevreden man. "De ethische omwenteling die er kwam met het homohuwelijk en de euthanasiewetgeving, ja dat doet me deugd. Alle vormen van racistisch, blind en zinloos geweld raken me erg diep". Na een leven lang vol politiek is er toch nog plaats voor iets anders. "Mijn gezin komt op de 1e plaats. Tijd probeer ik vrij te maken voor 2 hobby's: lezen en fietsen. Sporadisch enkele vakantiedagen in Toscane mogen ze me niet afnemen. Maar het politieke vuur zal immer blijven branden. Want een politicus zonder ambities is een luiaard."

Frans Van Damme

Red Star Line Museum

Transit Antwerpen

Ze komen van ver, ze hebben er al een uitputtende treinreis op zitten. Meer dan twee miljoen Europese emigranten arriveren tussen 1873 en 1934 in Antwerpen waar ze hopen in te schepen naar de Verenigde Staten. Vaak zijn hen al familieleden vooraf gegaan. In afwachting van de ontscheping verblijven ze in emigrantenhotels en dubieuze logementshuizen.

Armoede, teloorgang van de huisnijverheid, bevolkingsgroei, discriminatie van Joden noden velen tot emigreren. Wie eerste en tweede klasse reist, mag vertrekken zonder medische controle. De derde klasse passagiers wachten bang af of ze de gezondheidskeuring zullen doorkomen. Het onderzoek gebeurt aanvankelijk in open lucht; daarna in de loodsen op de hoek van de Rijnkaai en de Montevideostraat. Hun reisgoed en klederen worden gedesinfecteerd. Ze moeten onder de douche, een half uur lang, mannen en vrouwen streng gescheiden. Vervolgens moeten ze de trap op tot bij de dokter. Vooral trachoom, een besmettelijke oogziekte, belet velen een visum te bemachtigen. Gezinnen worden gescheiden. Hartverscheurende taferelen spelen zich af.

Het Red Star Line Museum vertelt het verhaal van de emigranten waaronder 150 000 Belgen (1850 tot 1930). En dat op een plek die een halte was op hun tocht naar het beloofde land: de hangars waar ze verzamelden en waar hun hele hebben en houden werd ontsmet, de douchecabines, de trap naar de dokterscontrole... Je stapt op weg naar de Toren van het museum (in de vorm van de boeg van een schip), letterlijk in de voetsporen van de landverhuizers.

Persoonlijke voorwerpen van bekende en onbekende migranten worden tentoongesteld. Ook het leven aan boord in eerste klasse waar de reizigers baadden in luxe wordt rijkelijk geïllustreerd.

Na 1920 hanteert Amerika strengere quota; dat noopt de Red Star Line zich te focussen op toeristen. Albert Einstein en Cyriel Buysse behoren tot hun klanten.

Het migratieverhaal wordt in het Red Star Line Museum ook in zijn universele en actuele context geplaatst. De film van Hans op De Beeck vat het schrijnende van afscheid nemen en de verplichte controles samen op de meest indringende en toch poëtische wijze.

Miljoenen mensen, één droom

Red Star Line Museum
Montevideostraat 3
2000 Antwerpen
www.redstarline.be

Chris Rachel Spatz